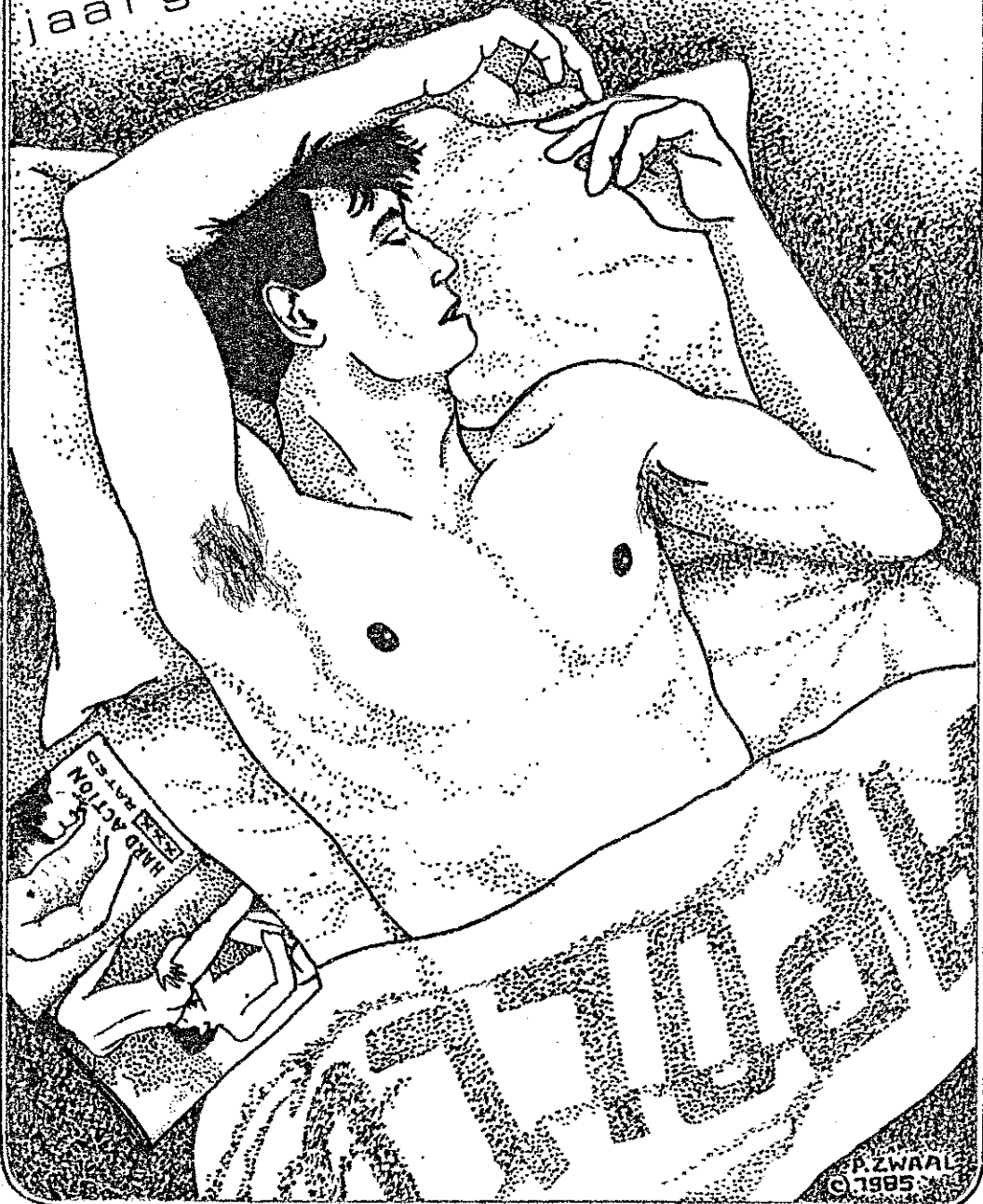

vijgeblad

jaargang 8 | nummer 5

vijgeblad

Het VIJGEBLAD is een uitgave van sociëteit Apollo.

Apollo is een vereniging die zorg draagt voor opvang, bewustwording, actie en amusement voor homoseksuele meiden en jongens.

Apollo houdt elke vrijdagavond soos vanaf 20.00 u. Trefcentrum, Westersingel 18, Rotterdam.

Leden en donateurs ontvangen het Vijgeblad gratis. Niet leden kunnen het Vijgeblad ontvangen door storting van f25,- op het gironummer van Apollo: 3335919

Dit Vijgeblad werd samengesteld door:

Arno Harpe	Marjo Emeis
Remko van Leeuwen	Peter Zwaal
Mirjam Berkelouw	

Kopij naar postbus 1490 of naar een van de redactieleden.

Richtlijnen voor het inzenden van kopij.

De redactie van het Vijgeblad gaat tot publicatie over als zij een haar toegezonden bijdrage om wat voor reden dan ook van belang acht voor de leden en sympathisanten van Apollo, sociëteit voor homoseksuele meiden en jongens.

Opiniërende artikelen niet langer dan vier (4) kantjes, verhalen en ander fictioneel proza niet langer dan zes (6) kantjes formaat $\frac{1}{2}$ x A4!

Bijdragen moeten zo mogelijk zijn getypt op wit papier, regelafstand 1, geen doorhalingen en rondom een marge van $1\frac{1}{2}$ cm. Tekeningen en handtekeningen die ter publicatie worden meegestuurd **NIET** in blauw (maar rood of zwart).

REDACTIONAIR

Er zijn zo van die mensen die echt niet op het uitkomen van het volgende Vijgeblad kunnen wachten. Onze overburen bijvoorbeeld. Organiseer een redaktievergadering, en ze staan met tientallen tegelijk uit hun ramen te staren alsof je zwaar communistische staatsgevaarlijke pamfletten aan het maken bent. En misschien dat ze er niet eens zover naast zit, wat dat staatsgevaarlijk betreft. Welliswaar hebben we het meest WOPpige redaktie lid in één hok van 3x3 aan de Churchilllaan (3x een L'a.u.b.) te A'dam gedumt, (zelf denkt die dat die bevoorderd is tot vast correspondent) en behoren de Dark-Room verhalen van the Palace dus voorlopig weer tot het verleden (de redaktie is nog op zoek naar enthousiaste medewerkers met ruime ervaring), de inhoud van dit blad word er niet minder geruchtmakend om. Opnieuw werd de redaktie geïnfiltréerd door iemand die absoluut geen kaas van typen heeft gegeten en dus werden bij de tot standkoming van dit nummer uitsluitend borrelnootjes gebruikt. Waarschijnlijk zijn we de grootste Tipex en nootjes afnemer van Nederland. Dit nummer kostte Mirjam, Marjo, Arno, Peter en onder, tussen of bovengetekende (ik zie het allemaal niet zo helder meer om $\frac{1}{2}$ 2 's nachts) dus minimaal 5 jaar van hun leven. Maar we hebben één troost: Onze overburen zullen na alles wat ze vanavond gezien hebben minstens 10 jaar eerder profijt hebben van hun levensverzekering.

Wat de inhoud van dit blad betreft is dankzij de vrijzinnig humanistisch-filosofische steun van Marcel naar mijn idee niets aan te merken. En wat de rest van onze vrijzinnig humanistisch-filosofische opvattingen betreft:

We gaan dus wel gezellig even een beetje op vakantie. En vrijzinnig humanistische filosofen hebben dik de tijd nodig om bij te kleuren Tot in Augustus.

Jullie Redaktie

schrijf het aan

Chiau moi,

Heren en dames zijn mij beide even lief. Ik ben een zachtaardige, beetje verlegen jongeman. Hern benaderen vindik spannend maar dames aanspreken nog enger, toch ben ik op onnavolgbare wijze een tijdje geleden aangehaakt bij een dame, voor jou niet onbekent. Met haar ga ik nu het leven door.

Het probleem is echter dat veel vriendjes van mij daar niets van begrijpen. Ze zijn van goede wil maar het gaat er blijkbaar niet in. Ze blijven zich afvragen hoe een man in godsnaam een relatie met een vrouwswezen kan krijgen laat staan kan houden; een vrouw is toch een moeder of een muts? Je aanbid haar, je geeft haar tulpen met moederdag of ze kan dood vallen.

Ze willen me niet geloven als ik zeg dat een vrouw wat te vertellen heeft, dat ze verstand en gevoelens heeft, dat je haar kan aanraken en strelen en dat zij dat ook bij jou kan doen op een heleboel lekkere manieren...

Liefste Moi waarom al dit onbegrip?

Welke oplossing kan je mij aanraden?

Een verlegen jongetje.

Lief Chicquetillo

Moi begrijpt je natuurlijk wel, zoals ze alles begrijpt Knullie je bent om te knuffelen wat heb jij het zwaar te verduren. Helaas voor jou zijn er nog veel eenzijdige heren voor wie vrouwen (moi uitgezonderd) marsbewoners zijn.

Ik kan je alleen maar op je hart drukken door te

zetten, als ze je lang genoeg zien, wennen ze er van-
zelf aan. En verder hoopt moi vooral dat dat lieve
vriendinnetje van je veel geduld heeft, zij heeft
natuurlijk de moeilijkste plaats. Maar zij zal daar,
vrouw als ze is, wel tegen kunnen, zo zijn wij vrouwen

Veel Succes de MOI

P.S. deze brief is mij, voor zien van een natuurlijk
eenvoudiger antwoord toegezonden. Ik heb de
antwoord stijl alleen met mijn vaardige hand
verbeterd.

"COLLUMMNIX"

Je ogen ondermijnden mijn koele houding, het jon-
getje op je schouders had jouw vragende blik en mijn
slalippen. Stofzuigen was een doelmatige uiting van
mijn liefde voor jou en het spruiten koken was altijd m
ijn hobby geweest. 's Avonds keken we tv: "Ik hou van
Peter en van fris." "En ik hou van hem en van fresh
up." Om half elf ging je nog even naar Milord. Ik ha
alde de krulspelden uit mijn haar.

Nat van het angstzweet tuur ik in het donker na
ar je foto. Wat een afschuwelijke climax van neo-trut
tisme. En weet je wat het ergste is? Ik voelde me ge
lukkig.

aan Willemien

Some say the world will end in fire,
Some say in ice.
From what I've tasted of desire
I hold with those who favor fire.
But if it had to perish twice
I think I know enough of hate
To say that for destruction ice
Is also great
And would suffice.

Robbert Frost

Gebiologeerd liet ik zijn gelaatstrekken op me inwerken. Voor de zoveelste maal viel het me op dat jongens die je buiten de diverse homogelegenheden ontmoet er zoveel natuurlijker uitzien. De totaal ongeknustelde compositie van wenkbrauwen, wimpers en lippen gaven hem een verheven aanblik. Het beeld van zijn formatie hing levensecht voor mijn ogen.

Zijn ouders waren goed christelijk en zeer bedreven in de naasteliefde. Het moment dat zijn vader en moeder een kindje wensten stond de Almachtige daar ook wat langer bij stil dan gewoonlijk. Hij liet Gabriël bij zich komen, nam wat stof ter hand en boetseerde met vlijtige hand een kindje englengelijk.

"Maar God", jammerde Gabriël jaloers. "U had de mens toch bijna gelijk aan ons gemaakt, deze is echt té perfect!" Nu, hier had ons aartsengeltje een point, dat kon zelfs God niet ontkennen.

"Okee je hebt gelijk; jij bemerkt een probleem reik me nu ook maar de oplossing aan", verzuchtte de Verhevene vadsig.

"Als U hem nu eens met een grote hoeveelheid et terkoppen begenadigde en hem ook nog een scheutje verlegenheid meegaf?", sprak deze godezoon brutaal.

En zo zou het zijn. Toch ontsieren de puistjes zijn gezicht niet. Het rood kleurt juist wel bij zijn groblauwe ogen. In het tweede gedeelte van de aartsengels boze opzet is deze beter geslaagd.

Onze halfgod is onbereikbaar.....

Motto: TO HELL WITH GABRIËL!

ARD V.

P.W.B.

Casper denkt vanuit Amsterdam door te kunnen gaan met zijn heet van de klets-klets. P.W.B. Hij zuigt het allemaal uit zijn grote teen en verdient een klets-klets op zijn immense ..... zitvlak.

René v. K. loopt het gerucht te verspreiden dat hij zou gaan samenwonen met Richard S. Maar gelooft Richard er nou wel in?

Vervolgde
minderheid &
Costa Brava

PEDOKLASSIEKER
OF
JONGENSBOEK
?

Pedoseksualiteit is een onderwerp dat in de Nederlandstalige (proza)literatuur gevoelig en integer (Jan Hanlo, *Go to the mosk*, 1971), uitbundig en fantastisch (Astère Michel Dhondt, *God in Vlaanderen*, 1965) alsmede sociaal-realistisch (Bernard Sijsma, *In Amsterdam zijn uitgestrekte parken*, 1977) is benaderd. Ook Maarten 't Hart (*Stenen voor een ransuil*, 1971) en Kees Verheul (*Een jongen met vier benen*, 1982, onlangs als goedkope Salamander herdrukt!) schreven over hun ervaringen met pedofielen. De boeken van Hanlo en Dhondt (beide pedoseksueel) mogen zelfs als klassiekers op dit gebied gelden. Die kwalificatie komt misschien met even veel recht toe aan de novellen 'Vervolgde minderheid' en 'Costa Brava' van Victor Servatius [pseud. van Frits Bernard] uit 1960. In december 1984 zijn beide novellen (fotografisch?) herdrukt en ze zijn nu in één handzame gebonden uitgave verkrijgbaar. Persoonlijk ben ik niet zo weg van de kleine bladspiegel in combinatie met een groot lettertype, je bladert je suf, maar het went snel: of je een jongensboek van vroeger leest...

Tja, Bernard's visie op de pedofiel (of eigenlijk de efebofiel, want Bernard blijkt aan een vooroorlogse typologie de voorkeur te geven waarbij pedofielen zich aangetrokken voelen tot jongens vóór de puberteit, en efebofielen vooral

adolescenten begeren, er daarbij vanuit gaande dat beide ondersoorten zijn van de mannelijke homofiele geaardheid): die lijkt rechtstreeks terug te voeren tot de ideaaltypische 'pedagogische pederastie' uit het Griekenland ten tijde van Plato en Socrates (5e - 4e eeuw v. Chr.). Niet voor niets is dr. Rivière, de jongensliefhebber uit 'Vervolgde minderheid', van beroep onderwijzer en lezen we op de allereerste bladzij al dat hij juist is teruggekeerd van een pedagogisch congres. Maar omdat tenslotte niet alle pedo's hun brood in het onderwijs verdienen is in 'Costa Brava' de meester - leerling relatie verruilt voor een relatie tussen een filmregisseur en een zojuist wees geworden knaap. In essentie is deze relatie daarmee nog niet anders dan die tussen meester en leerling: "[...] wij enkelen zijn ervoor om steun en hulp te bieden aan jongens in een bepaalde leeftijd; tot de jongen zijn bestemming bereikt. Dan is onze taak, ons door de natuur opgelegd, volbracht. Dit is onze missie, onze zo mooie en verantwoordelijke opgave" (p. 315). De pedo als de moderne kruisridder, het klinkt anno 1985 haast net zo lachwekkend als die filantropische marionet uit Sesamstraat: "Hier is Supergrover, de redder uit de nood van kleine kinderen en lieve dieren!"

Nu ben ik de laatste die een oordeel over een roman of novelle wil laten afhangen van de boodschap, de denkbeelden en waardeoordelen van de auteur. Elk boek heeft immers ook een literaire waarde, laten we voor het gemak maar even zeggen het papiertje waarin de boodschap is verpakt. In 'Vervolgde minderheid' is dat het verhaal van de verboden liefde tussen de leraar Frans Rivière en zijn vroegere leerling Louis; met name het optreden van justitie en zedenpolitie (art. 248 bis) krijgt veel aandacht. 'Costa Brava' gaat grotendeels over de door de Venezolaanse regisseur Capmany ondernomen poging de 12-jarige weesjongen Juan José uit het door de Burgeroorlog getroffen Spanje te smokkelen (1936).

Het is mijn mening dat Bernard onmogelijk literaire pretenties kan doen laten gelden en ik wil dit aantonen door het motief tijd (in de vorm van polshorloges, die uitdrukking geven aan de wetenschap dat kleine jongens groot zijn voor je er erg in hebt) nader te beschouwen. Juan José krijgt in 'Costa Brava' een gouden polshorloge van Capmany. Later springen beide, na een aanvaring met de lijnboot Algiers-Marseille, met polshorloge en al naar ik mag aannemen, te water. Tien jaar later blijkt Juan José's uurwerk nog te lopen als een trein

zodat logischerwijs veronderstelt mag worden dat het hier een gouden onderwaterhorloge betrof... een noviteit die ik nog moet tegenkomen. Misschien is het kinderachtig om zo'n opmerking te maken en bovendien niet geheel terecht: de tijdverdichting in het verhaal maakt het in principe mogelijk dat veel zich

buiten het gezichtsveld van de lezer afspeelt. Daar tegenover staat dat als het polshorloge werkelijk zo'n symbolische functie speelt in deze novelle, de schrijver er wel zorgvuldiger mee zou zijn 'omgesprongen' en vermeld zou hebben hoe het de plons toch of juist niet overleefd heeft. Evenzo kunnen ook vraagtekens gezet worden bij de foto van Juan José op Capmany's schrijftafel.

Nee, geen literair prachtboek deze keer, zelfs geen leesvoer. Net als een ouderwets jongensboek vragen deze novellen te veel begrip voor een bepaalde

problematiek en is de inhoud ondergeschikt gemaakt aan de belerende boodschap. Als 'document humain' hebben deze novellen wel een zekere waarde daar ze inzicht geven in het zelfbeeld van'n pedoseksueel in de jaren '50 (hoewel andere pedo's heel andere zelfbeelden gekoesterd kunnen hebben en dat lijkt mij niet ondenkbaar). Tenslotte: of het zo verstandig was om deze herdruk te illustreren met tekeningen stijl 'spannend jongensboek' is zeer twijfelachtig. In één tekening (de zonnebadende Juan José op het dek van het schip waarmee hij Spanje ontvlucht, p. 284) is een wel zeer storende fout geslopen t.a.v. de tekst. "[...]er kwam maar steeds geen land in zicht, het bleef water en nog eens water." (p. 287) Op de tekening daagt aan de horizon echter onmiskenbaar ... de kustlijn.

Peter ZWAAL

Vervolgde minderheid. Costa Brava / Frits Bernard
† - 2e dr. - Rotterdam : Enclave, 1984. - 341 p. -
† 29,50

HOMO-OMROEP

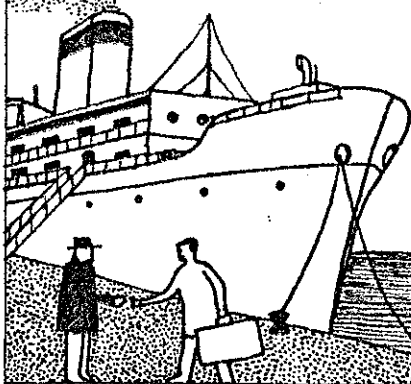
Niet zo lang geleden is in Amsterdam het initiatief genomen tot oprichting van een homo-omroep. De posters van deze omroep heb je al overal in de stad in café's en bars kunnen zien hangen. Als binnen niet al-te gek lange termijn ten minste 5000 mensen te kennen hebben gegeven dat zij gedurende minstens twee jaar tientjeslid willen worden gaat de initiatiefgroep door. Het hoeft verder geen betoog dat het de bedoeling is dat iedereen deze verklaring uit eigener beweging opstuurt. Een bijdrage van minstens vijf gulden in de portokosten is nodig omdat de initiatiefgroep de nieuwe leden uitgebreid van documentatie voorziet. Voor de lange termijn is het de bedoeling dat de omroep lokaal een aantal mensen heeft waarop kan worden gerekend. Als je daar iets voor voelt laat het mij dan weten. Wellicht tot ziens op de informatiestand op het feest van ... juni.

Reinier Kalmijn, Zaagmolenstraat 211a.
ZIE BON ELDERS IN DIT BLAD!!!

Dat ik voor jou meer voelde...

*Dat ik voor jou meer voelde
dan een man wordt toegestaan te rieten,
vond je hinderlijk, en ik beloofde
de gedachte weg te sluiten.*

*Om de wereld tussen ons te plaatsen
namen we afscheid, stijf, onaangedaan;
'Tot ziens,' zei je, 'vergeet me.'
'Wees maar niet bang,' zei ik, 'het zal wel gaan.'*

vrij vert. naar Alfred Edward
Housman (1859-1936),
'because I liked you better...'

© 1985, PETER ZWAAL,
ROTTERDAM

INTENTIEVERKLARING homo-omroep

Ondergetekende verklaart bij een eventueel op te richten homo-omroep daarvan lid te worden voor minstens twee jaar à f 10,- per jaar. (twee jaar is nodig omdat vanaf de oprichtingsdatum nog zeker twee jaar zullen verstrijken eer de aanvraag ingediend kan worden)

Naam:

Adres:

Postcode & woonplaats:

Telefoon:

Geboortedatum:

Opsturen naar: N. Calis, Sluisstraat 58'',
1075 TH Amsterdam

OPEN BRIEF AAN HET JAC

Onlangs liet het Rotterdamse Jongeren Advies Centrum (JAC) het bestuur van Apollo weten de gratis toezending van het Vijgeblad niet langer op prijs te stellen. Apollo informeerde naar de reden en kreeg als antwoord: "Wij kunnen de inhoud van jullie blad niet altijd waarderen. Verder is ons gebleken dat de jongeren die op het JAC komen het blad niet lezen. Vandaar."

De redactie van het Vijgeblad en met hen het bestuur van Apollo, betreurt de door het JAC genomen stap en spreekt haar verbazing uit over de redenen van opzegging.

Dat de welzijns werkers van het JAC de inhoud van het Vijgeblad niet altijd kunnen waarderen zou volgens de redactie van het Vijgeblad geen argument mogen zijn het periodiek te weren uit de wachtkamers en/of informatiestandaard van het JAC. Het Vijgeblad is immers in eerste instantie niet voor het personeel van het JAC bedoeld maar wordt hen toegezonden om jongeren een beeld te kunnen tonen van hoe homo-jongeren met elkaar kunnen omgaan en hun seksualiteit beleven. Daarbij dient bedacht te worden dat geen twee homo's hetzelfde zijn - en dat gaat gelukkig ook op voor Apollo.

Het JAC beweert verder dat jongeren die het JAC bezoeken het Vijgeblad niet lezen. Wij vragen ons af waarop de stelligheid van deze bewering gebaseerd is. Wordt er op het JAC soms geturfd wie welk tijdschrift ter hand neemt en hoe vaak dit gebeurt? Blijkbaar neemt het JAC-personeel wél kennis van de inhoud van het Vijgeblad zodat ook niet aan het al dan niet verbroken zijn van het postverzendingsplakkertje kan worden

gezien of het Vijgeblad al dan niet gelezen wordt door jongeren die zich tot het JAC wenden (met wellicht vragen en problemen die niets met homoseksualiteit te maken hebben). En dan nog: wie garandeert ons dat er in de toekomst niet iemand het JAC zal bezoeken en juist daar (of all places) het Vijgeblad onder ogen krijgt en aldus gestimuleerd wordt nader kennis te maken met, zijn/haar intrede te doen in, of gewoon zo nu en dan een tot niets verplichtend bezoek te brengen aan onze gezellige sociëteit Apollo.

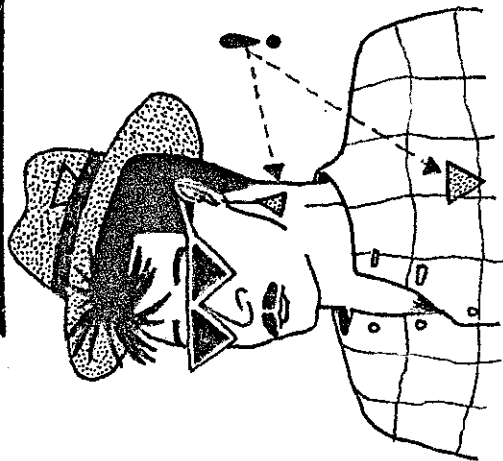
Nee, wij vermoeden dan ook dat voor het JAC de inhoud van het Vijgeblad het zwaarst gewogen heeft bij haar beslissing. Wellicht komt uit het Vijgeblad een beeld naar voren dat niet strookt met de opvattingen van de jeugdwelzijnswerkers op het JAC over hoe een homojongerensociëteit behoort te functioneren, en vinden zij de aandacht voor versieren, seks en promiscuïteit in het Vijgeblad (het valt niet te ontkennen) voor jongeren die nog niet aan hun 'coming out' toe zijn (om nog maar te zwijgen van jongeren die homoseksualiteit nog als iets onwenselijks/bedreigends ervaren) ongepast. In dat geval snappen de serieuze jeugdwelzijnswerkers van het JAC niet dat achter vele regels aan bovengenoemde onderwerpen gewijd, een satirische, het 'harde' homomilieu bekritisierende strekking schuilgaat.

Wij nodigen het JAC dan ook uit haar bezwaren tegen de inhoud van het Vijgeblad nader uiteen te zetten. Zo deze onoverkomelijk mogen blijken te zijn kunnen wij slechts hopen dat men op het JAC jongeren met vragen over en problemen aangaande homoseksualiteit de weg naar Apollo niet zal onthouden.

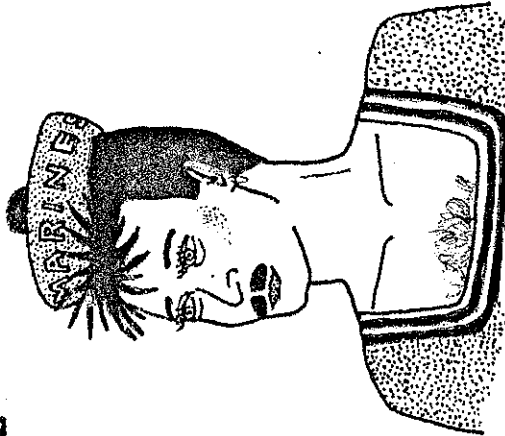
De redactie van het Vijgeblad, namens haar,
Peter Zwaal

Homo estiguelde 1985 (5)

DOOR ANNEMIE KRUISKAMP-TER BAAN

Dit kan dus niet meer. De tijd van roze driehoekjes is definitief over! Gay pride-flekketrots, de postieve zelfstikoking, hou toch op! Daar hebben we toch geen driehoekjes voor nodig (wat doen die verwerpelyke geometrische figuurjes trouwens nog in dit perioidiek?)

Zo is het beter (geen commentaar)

Commentaar van de redactie. De functionaliteit van de in dit blad gebruikte driehoeken zal door de redactie nogmaals worden getoetst!

VAN ONZE CORRESPONDENT

Uw correspondent in Amsterdam heeft niet veel te melden of het moest zijn dat tegenwoordig in Amsterdam ook al mensen worden opgepakt, die alleen maar van plan zijn om met een stel hoge naaldhakken en wat pikante lingerie een act te gaan verzorgen op de Wallen. Misschien dat daarom wel al die dranghekken nodig waren toen de president van West-Duitsland op bezoek was. Hij moest natuurlijk ongestoord naar deze act kunnen gaan kijken.

Na de WOP-relatie hebben André Steffens en uw correspondent een nieuwe relatie ontdekt: de SOP-relatie. En inderdaad uw correspondent moet zeggen dat hij meer ruimte in zijn bed had toen André Steffens en hij de eerste letter van hun relatie Slapend in twee aparte bedden doorbrachten. Bijkomend voordeel in vergelijking met de WOP-relatie is dat je bed na afloop wat minder grote kringen vertoont...

Nadat uw correspondent in Rotterdam uit was geweest en daarbij voor het eerst het Kralingse Bos by night aanschouwde kreeg hij opeens de neiging zijn Rotterdamse spiegelbeeld aan diggelen te gooien. Harry alsjeblijft, laat de correspondent voor het Vijgeblad uniek blijven, want hij ziet zichzelf al dagelijks in de spiegel en dat is meer dan voldoende. Wat het Kralingse Bos betreft verzuchtte Coen Honig tegen uw correspondent: "wat ben je toch een sloerie". Uw correspondent beloofde het de komende tijd wat rustiger aan te gaan doen zodat de wat nettere benaming slettebak zou kunnen verdienen.

Uw correspondent in Amsterdam heeft inmiddels werk gevonden en wel in overstemming met zijn steil: Hij hanteert de dweil als schoonmaker in het AMC te Amsterdam.

Tenslotte wil uw correspondent uit Amsterdam nog één ding over zichzelf kwijt wat als zijn devies geldt: Geloof de verhalen over hem be-slist niet, het is allemaal nog veel erger!!!

Uw correspondent te Amsterdam

Casper van der Werf

pink puppies naar pretpark

De jongerengroep van de Leidse Werkgroep Homoseksualiteit, de Pink Puppy Clup, organiseert op zaterdag 15 juni a.s. een excursie naar het attractiepark De Efteling bij Kaatsheuvel. Om het daar aanwezige publiek op het bestaan van héél véél homojongeren te wijzen, leek het de puppies wel aardig om ook homojongerengroepen uit andere regio's op te roepen die dag naar de Efteling te komen.

Dat kan door met de puppies vanaf Leiden mee te reizen (opgeven bij Steven, 071-221220) of op eigen gelegenheid naar Kaatsheuvel te trekken. In verband met groepskorting is het dan misschien toch raadzaam met de Leidenaren contact op te nemen.

Coördinator van de Pink Puppy Clup is Maxim Bezembinder, Weimarstraat 272, 2562 HS Den Haag.

Bij het ter perse gaan van dit Vijgeblad is de inschrijvingstermijn voor deelname in puppy-verband eigenlijk al verstreken. Maar misschien zijn ze wel niet zo streng dus als je graag mee wilt naar De Efteling ... toch maar even bellen.

DE BRUSSELSE DODE

feuilleton: 7

Coen Honig

Wat voorafging: Fred is achtereenvolgens verliefd op de dode Ludo en zijn levende broer Eelco, de elende wordt er niet minder om.

Deel 7

De week daarop maakte ik een afspraak met een rijschool voor motorlessen. Omdat ik al veel gebrommerd had in mijn jeugd, ging het behalen van mijn rijbewijs heel snel. Dat ik op mijn rijbewijs mijn eigen naam moest zetten zat me dwars. Ik ging naar het stadhuis om te informeren naar de mogelijkheid om mijn naam te veranderen, maar dat was krankzinnig duur. Wel liet ik een naambordje maken waar "Ludo de Brink" opstond. Ik schroefde het op mijn deur, en keek er met grote voldoening naar.

Ik gooide mijn dagboeken weg. Ze herinnerden me aan mijn vroegere persoonlijkheid, waar ik niet meer mee geconfronteerd wilde worden. Zo rekende ik met Fred af. Hij mocht niet meer bestaan. Ik zat alleen met het probleem dat mensen ervan uitgingen dat ik nog bestond. Ik schreef pa en moe af en toe een kaart dat het **heel goed** met me ging en dat ze niet ongerust hoefden te zijn. Ik zorgde altijd dat die niet van uit Amsterdam gepost werd, zodat ze niet konden uitzoeken waar ik zat..

En zo werd ik steeds meer een ander mens. Ik begon mijn draai te vinden in het homoleven. Ik bouwde een vriendenkring om me heen op, ik stond af en toemensen toe met me te vrijen als ze mooi waren, en als ik het gevoel had dat ik ze een beetje aankom. Ik was wel erg nerveus, bang dat de mensen me ontdekten, maar door stevig te roken kon ik het allemaal goed onder

contrôle houden. Uiteindelijk begon ik een verhouding met een hele stugge en stille jongen, Thom, die bij me kwam wonen. Ik was best tevreden. Ik vond het prettig weer iemand om me heen te hebben, hij zij niet veel, ik was ook niet verliefd op hem, maar hij had een mooi lijf en hij stelde geen lastige vragen. We vreeën erg veel met elkaar. Om te zien was het net zo'n type als Ludo, pardon als ik. Lang, donkerkort haar, een beetje ruig, een helemooie jongen. Bepaald een boeiende verhouding was het niet. We zaten bij elkaar, lazen, aten samen en dronken koffie met elkaar, en lagen de rest van de tijd met elkaar te vozen. Uitgaan deed ik alleen, hij hield er niet van.

Het leven ging een paar maanden zo door, tot ik op een gegeven moment werkelijk in mijn eigen identiteit ging geloven. Regelmatig bekeek ik Ludo op foto's en ontdekte ik weer iets waardoor ik een beetje meer op hem leek. Ik kocht een motor, net zo een als hij had, en het zelfde merk helm. Ik dacht soms aan het gesprek dat ik vroeger met hem gehad had over het verder leven na de dood. Ik begon te geloven dat Ludo in mij verder leefde. Hij liet zijn persoonlijkheid niet verloren gaan, maar ging in mij op. Ik was er van overtuigd dat dat een hele goede zaak was, omdat Ludo een waardevolle persoonlijkheid was. Ik had er vrede mee, en dacht er zelfs weinig meer over na. Ik voelde me mezelf in de kleren van Ludo, ik voelde me mezelf als ik met mensen vree die Fred niet, maar Ludo wel geil vonden. En het ging maanden lang goed. Op 15 mei besloot ik om op de motor naar Brussel te gaan, om mijn graf te bekijken. Thom vroeg waar ik heen ging en ik maakte hem wijs dat ik naar Rotterdam ging om wat oude kennissen op te zoeken. Gelukkig wilde hij niet mee. Even later vloog ik op mijn motor over de snelweg. Ik reed hard, zoals gewoonlijk. Het was fris maar mooi lenteweer, en ik genoot ervan om de wereld langs me heen te zien schieten. Eenmaal over de grens kwamen er herinneringen boven van vorig jaar, toen ik

DE BRUSSELSE DODE

feuilleton: 7 Coen Honig

Wat voorafging: Fred is achtereenvolgens verliefd op de dode Ludo en zijn levende broer Eelco, de elende wordt er niet minder om.

Deel 7

De week daarop maakte ik een afspraak met een rijschool voor motorlessen. Omdat ik al veel gebrommerd had in mijn jeugd, ging het behalen van mijn rijbewijs heel snel. Dat ik op mijn rijbewijs mijn eigen naam moest zetten zat me dwars. Ik ging naar het stadhuis om te informeren naar de mogelijkheid om mijn naam te veranderen, maar dat was krankzinnig duur. Wel liet ik een naambordje maken waar "Ludo de Brink" opstond. Ik schroefde het op mijn deur, en keek er met grote voldoening naar.

Ik gooide mijn dagboeken weg. Ze herinnerden me aan mijn vroegere persoonlijkheid, waar ik niet meer mee geconfronteerd wilde worden. Zo rekende ik met Fred af. Hij mocht niet meer bestaan. Ik zat alleen met het probleem dat mensen ervan uitgingen dat ik nog bestond. Ik schreef pa en moe af en toe een kaart dat het **heel goed** met me ging en dat ze niet ongerust hoefden te zijn. Ik zorgde altijd dat die niet van uit Amsterdam gepost werd, zodat ze niet konden uitzoeken waar ik zat..

En zo werd ik steeds meer een ander mens. Ik begon mijn draai te vinden in het homoleven. Ik bouwde een vriendenkring om me heen op, ik stond af en toemensen toe met me te vrijen als ze mooi waren, en als ik het gevoel had dat ik ze een beetje aankom. Ik was wel erg nerveus, bang dat de mensen me ontdekten, maar door stevig te roken kon ik het allemaal goed onder

contrôle houden. Uiteindelijk begon ik een verhouding met een hele stugge en stille jongen, Thom, die bij me kwam wonen. Ik was best tevreden. Ik vond het prettig weer iemand om me heen te hebben, hij zij niet veel, ik was ook niet verliefd op hem, maar hij had een mooi lijf en hij stelde geen lastige vragen. We vreeën erg veel met elkaar. Om te zien was het net zo'n type als Ludo, pardon als ik. Lang, donkerkort haar, een beetje ruig, een helemooie jongen. Bepaald een boeiende verhouding was het niet. We zaten bij elkaar, lazen, aten samen en dronken koffie met elkaar, en lagen de rest van de tijd met elkaar te vozen. Uitgaan deed ik alleen, hij hield er niet van.

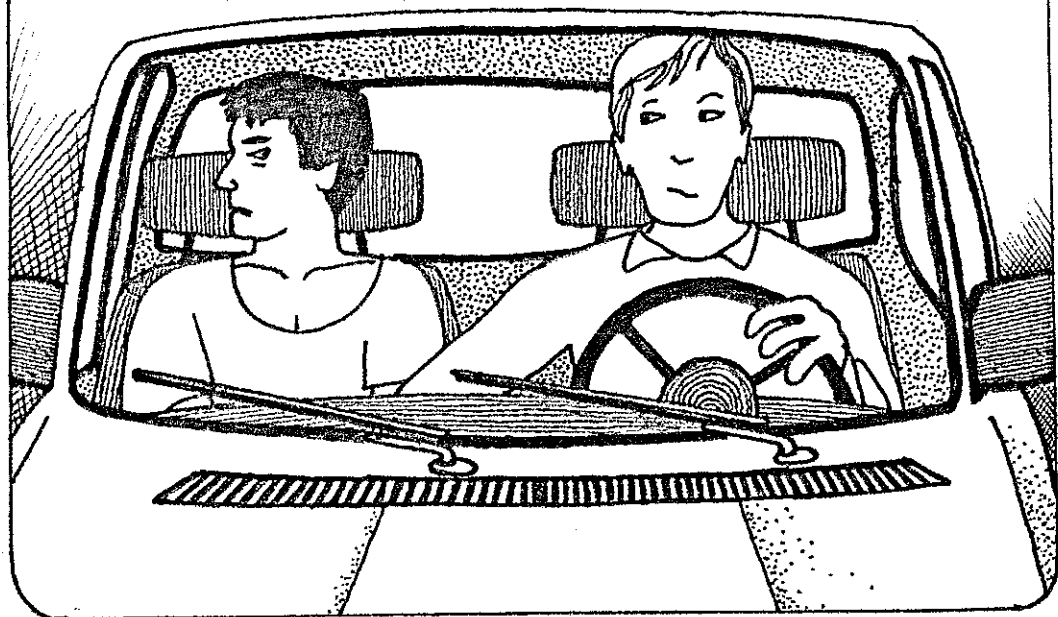
Het leven ging een paar maanden zo door, tot ik op een gegeven moment werkelijk in mijn eigen identiteit ging geloven. Regelmatig bekeek ik Ludo op foto's en ontdekte ik weer iets waardoor ik een beetje meer op hem leek. Ik kocht een motor, net zo een als hij had, en het zelfde merk helm. Ik dacht soms aan het gesprek dat ik vroeger met hem gehad had over het verder leven na de dood. Ik begon te geloven dat Ludo in mij verder leefde. Hij liet zijn persoonlijkheid niet verloren gaan, maar ging in mij op. Ik was er van overtuigd dat dat een hele goede zaak was, omdat Ludo een waardevolle persoonlijkheid was. Ik had er vrede mee, en dacht er zelfs weinig meer over na. Ik voelde me mezelf in de kleren van Ludo, ik voelde me mezelf als ik met mensen vree die Fred niet, maar Ludo wel geil vonden. En het ging maanden lang goed. Op 15 mei besloot ik om op de motor naar Brussel te gaan, om mijn graf te bekijken. Thom vroeg waar ik heen ging en ik maakte hem wijs dat ik naar Rotterdam ging om wat oude kennissen op te zoeken. Gelukkig wilde hij niet mee. Even later vloog ik op mijn motor over de snelweg. Ik reed hard, zoals gewoonlijk. Het was fris maar mooi lenteweer, en ik genoot ervan om de wereld langs me heen te zien schieten. Eenmaal over de grens kwamen er herinneringen boven van vorig jaar, toen ik

hier met pa's auto reed. Ik werd weer ten volle met Fred geconfronteerd, ontkende dit hevig, en kwam in deze onevenwichtige gemoedstoestand bij het kerkhof aan, waar ik mijn motor parkeerde. Het grind kraakte onder mijn voeten, toen ik naar de steen toeliep. Het zag er daar nog net eendercuij als vorig jaar. De datum was nog niet gecorigeerd. Misschien, dacht ik, heeft Ludo zich toch wel na zijn dood aan mij geopenbaard. Misschien was het wel de bedoeling om in mij voort te leven, en mij in de gemoedsstemming te brengen waar ik nu in was. Ik ging zelf in dit fantastische verhaal geloven. Ik voelde me ontzettend gelukkig toen ik terug reed. Ik nam me voor om er een traditie van te maken om elk jaar naar mijn graf te gaan. In de weken die volgden voelde ik me zekerder dan ooit. Dat irriteerde Thom een beetje, hij had liever een stille, beetje onzekere minnaar, waarbij hij zelf niet met zijn onzekerheid werd geconfronteerd.

Een stevige dreun vernietigde mijn zelfvertrouwen helemaal. Op een avond liep ik in een disco rond, ik zat al een dag of twee achter een jong jongetje aan, dat heel onzeker en schichtig om zich heen keek. Ik had het prima naar mijn zin, en stond op een gegeven moment in de w.c. op om te wachten, toen hij zich daar teruggetrokken had. Opeens voelde ik een hand op mijn schouder. Ik draaide me om en keek in het grijnzende gezicht van Job Cryt. "dag Ludo." zei hij. Ik voelde al het bloed uit mijn gezicht wegtrekken. "kom in mijn armen, jongen, ik heb je zo gemist," zei hij, en sloeg een arm om mij heen. Ik zweeg, wilde bijna gaan huilen. "Een perfecte imitatie, moet ik zeggen. Heel mooi" zei Job. "Weten je ouders hiervan?" Ik gaf geen antwoord. "Je noemt jezelf Ludo tegenwoordig, hè" zei hij toen, en grijnsde. "Ja ik heb al wat informatie over je ingewonnen. Weet je, je ouders zijn naarstig naar je op zoek. Ze zijn zelfs bij mij geweest, toen ze in je flat mijn adres vonden. Ik

moest ze onmiddellijk waarschuwen, als ik je zag. Ik werd kwaad op hem, met zijn satanische lachje. "Verdomme, Job, Waarom laat je me niet met rust?" vroeg ik. "ik heb Ludo nooit met rust gelaten, lieve jongen. Heeft hij je dat nooit verteld? Ludo had niet helemaal een schoon geweten, zie je. En hij wilde dat ik daar mijn mond over hield, net zoals jij nu wilt dat ik niets tegen je ouders zeg." Hij glimlachte voortdurend, een glimlach die ik van zijn gezicht had afgeramd als hij niet zoveel macht over me had gehad. "nee Ludo, je zult je weer in een vchouding met me moeten storten. Ga je even mee, ik heb een prachtige hotelkamer hier. Het zal je allemaal best meevallen." Ik kon niet anders. Langzaam drong de betekenis van deze vreselijke woorden tot me door. Ik liep achter hem aan naar de uitgang. Bij het weggaan keek het jonge jongetje me na. Hij was teleurgesteld in mijn doorzettingsvermogen.

Job's auto stond niet ver van de discotheek vandaan. Tijdens het rijden wreef hij met zijn handen over mijn knieën. Ik vond het walchelijk.

LHJO NIEUWS

Zaterdag 11 mei jl. is er in Amsterdam een vergadering geweest van het Landelijk Homo Jongeren Overleg. Het werd uiteindelijk geen verenigingsoprichting vergadering daar bleek dat dat niet kon ivm het nog niet opgelost zijn van financiële problemen voor het LHJO voortvloeiende uit het gehouden festival "Friendship and Desires" vorig jaar augustus. Vervolgens werd besloten dat het LHJO een gewone vergadering zou houden waarin het beleids- en werkplan zou worden behandeld en waarin tevens ter uitbreiding van het kollektief verkiezingen voor het kollektief zouden worden gehouden. Het beleidsplan werd op hele kleine punten verbeterd en dan vooral op taalkundig gebied om meer duidelijkheid te scheppen in het geheel. Alleen het meidenwerk werd niet aangenomen daar de opstelsters niet aanwezig waren en men zodoende niet precies wist wat men er mee aan moest. De aanwezige meiden op de vergadering besloten daarop met een nieuw stuk over het meidenwerk te komen op de eerstvolgende vergadering van het LHJO in Maastricht op 23 juni a.s.

Minder makkelijk verliep de discussie over het vaststellen van de doelstelling voor het LHJO. Uiteindelijk kwam de volgende doelstelling (verslik je niet) uit de bus: Het LHJO stelt zich ten doel om het functioneren van organisaties (van en) voor homojongens en meiden en biseksuele jongeren te ondersteunen en de maatschappelijke positie van homojongens en meiden en biseksuele jongeren te verbeteren en hen daarin te ondersteunen; en meer in het algemeen, de emancipatie van (homo)jongeren met name op de gebieden van seksualiteit en leefstijlen.

Nadat deze schitterende volzin was aangenomen door de vergadering vonden de verkiezingen plaats voor het kollektief. Gekozen werden de volgende personen:

Albert Dijkstra
Ben Hekkema
Bertram Hofmann
Rob Meerman
Sacha/Nora Tular
Wilma van Wakeren
Casper van der Werf.

De schrijver van dit stukje zal zich in het kollektief bezig gaan houden met de financiën als penningmeester, de diverse jongerengroepen in het LHJO en het geregelde LHJO-COC-overleg. Inmiddels heeft het kollektief zijn eerste vergadering in deze samenstelling achter de rug. De notulen hiervan en van LHJO-vergaderingen zal ik toesturen aan André Steffens die ook namens Apollo in het LHJO zit. Mocht je als lid van Apollo na dit alles gelezen te hebben nog vragen hebben, schrijf dan even een briefje aan mijn adres: Churchillaan 191

1078 EA Amsterdam.

Tot zover alle informatie die ik als correspondent voor het Vijgeblad te melden had.

Casper van der Werf

P.W.B.

Hé, niks van de publigroep deze keer?! Zeker te druk met plakken. P.W.B. De publigroep is toch dat Steffiaanse klikkje dat middels breedsprakige opschriften ("Spanning, sensatie, avontuur, komt dat zien, komt dat zien, etc.") de aandacht op zich tracht te vestigen? Juist, veel geschreeuw, steeds minder woorden.

Hé, waar is dat amusante rubriekje 'Hoe versiert Rotterdam' gebleven? Toch niet gestopt, bij gebrek aan inzendingen? P.W.B. Kijk uit naar het volgende Vijgeblad met de nieuwe column 'Who's hot and who's not?' (zie ook p. 35)

het is groen en het...

"Goedemiddag, kan ik je misschien ergens mee helpen ?"
Voor de zevende maal vandaag word ik aangesproken door een besnorde verkoopnicht.

"Nou, ik wou eigenlijk eerst zelf even rond kijken."
Voor de zevende maal vandaag dezelfde vraag, voor de zevende maal vanmiddag hetzelfde antwoord. In zeven verschillende boetieks heb ik inmiddels al nagenoeg de complete collectie aangehad, bij zeven verschillende boetieks ben ik vervolgens de deur uit gelopen zonder iets te kopen. Besnorde verkoopnichten blijven onder alle omstandigheden vriendelijk:

"Tot de volgende keer dan maar weer, hé."

De achtste poging.

"Goedemiddag, kan ik je misschien ergens mee helpen ?"

"Ja, ik zoek een blouse."

"Wat voor maatje heb je"

Het kon niet uitblijven; ook snor no.8 valt door de mand.

"Large."

"En wat voor modelletje zoek je ?"

Als ik een schaar bij had gehad was snornicht al niet meer zo geschikt geweest voor z'n functie, hetzij om dat hij z'n snor niet meer zou bezitten, hetzij omdat hij z'n reputatie als niet niet meer waar zou kunnen maken. Maar ook wat minder behaarde kleeerkoopnichten proberen hun gedult niet te verliezen.

"Zijn daar de paskamers ?"

"Hè, wat heb jij een leuke blouse aan zeg !"

"Oh, ... eh... dank je wel."

"Kom je hier vaker ?"

"Eh... , eigenlijk niet zovaak, nee."

"Oh, ... eh, vindt je het leuk hier?"

"Nou ja, het gaat wel. Maar de muziek staat zo hard, hé."

Het gesprek vlotte niet zo. M'n mooie nieuwe blouse niet mocht niet baten.

"Nou, ik ga dan maar weer eens." ^{niet}

M'n broek past natuurlijk helemaal ^{niet} bij die blouse. Veel te ouwerwets. Uiteindelijk kijken ze toch alleen naar je kruis.

Voor de zoveelste maal kom ik de paskamer uitlopen. Ik bekeek mezelf uitgebreid in de spiegel.

"Ik geloof toch niet dat ik er iets leuks bij zie zitten."

"Volgens mij zou dit rode modelletje je enig staan."

"Nee, die lijkt me toch ook niet zo leuk. Ik denk dat ik toch nog maar even verder ga kijken.

Besnorde verkoopnichten blijven onder alle omstandigheden vriendelijk:

"Nou, tot de volgende dan maar weer, hè."

"Ja, misschien wel", is mijn antwoord. De negende zaak dan maar. Het wordt al laat vanmiddag.

"Goodafternoon, can I help you?"

Dit slaat werkelijk alles.

"Ik denk het wel ja. Ik zoek een broek"

Deze snor werkte z'n hele vragenlijst af in het engels met een soort plat rotterdams accent. Maar na zo'n vijf minuten stond ik toch met een wijze spijkerbroek voor de spiegel.

"Hé, wat zie jij er goed uit zeg, wat een mooie broek heb jij aan zeg"

Van fouten leer je, en ik had dus dit keer een beter antwoord achter de hand.

"Dank je. Jij mag er anders ook best wezen."

"Je komt hier zeker wel vaker, hè?"

Raak! Mijn nieuwe image werpt onmiddellijk z'n vruchten af.

"Nou ja, af en toe. Ik vind het trouwens wel leuk hier."

Het gesprek dat hierop volgde duurde een stuk langer als de vorige keer. Te lang, denk ik achteraf gezien. Tegen sluitingstijd, als we het achter -

eenvolgens uitgebreid gehad hebben over liefde, romantiek, muziek en de grenzeloze mogelijkheden van paprika's bij het koken, begint het gesprek toch wat moeilijker te verlopen.

"Ik moet maar weer eens gaan, denk ik."
Shit. M'n mooie broek had niet geholpen.

Ik bekeek m'n broek nog eens in de spiegel.

"Ik vind hem eigenlijk toch niet zo leuk als in de etalage"

"Perhaps you like to try those blue ones over there ?"

"Nee, dank je wel. Ik ga nog maar eens verder kijken denk ik."

"Well, see next time."

"Misschien wel."

Ik ga verder de stad in. De negende winkel.

Ik was m'n naïviteit nog niet helemaal verloren; ik ging hem achterna. Misschien dat hij zich nog zou bedenken. Natuurlijk kon ik uitgerekend dat moment m'n bon niet meer terug vinden, en dus stond veel te laat buiten en was "hij" al lang verdwenen. "Hij" was in geen velden of wegen te bekennen. En zo liep ik dus om 5 uur 's morgens geheel alleen over straat. Waarschijnlijk had ik zo nog uren door kunnen zwalken, als ik niet door een hele toevallige gebeurtenis zou worden wakker geschud. Een mooi huis; een grote woonkamer. In het raam waar toevallig tegenaan liep, in figuurlijke zin, tekende zich tegen het licht van een schremerlamp de figuur van een geweldig knappe man af, slechts gekleed in een onderbroek. We keken recht in elkaars ogen. Ik voelde mijn maag zich langzaam omdraaien. Hijzelf zou ongetwijfeld dezelfde sensatie gehad moeten hebben, want hij gebaarde mij binnen te komen. Hij kleede mij helemaal uit tot aan m'n onderbroek. Er volgde een lange vrijpartij. Uiteindelijk had ik hem toch nog gevonden; Mijn paprika held !!!

"Precies wat ik zocht. Doet U dan deze maar ja !"

"Dat is dan fl 4,95"

De negende zaak. Dit maal geen besnorde verkoopplicht. Een oude chagerijnig tante van in de vijftig, die me ongeduldig m'n geld uit m'n handen rukt. En zo levert een middagje stadten toch nog één aankoop op: een onderbroek. Terwijl ik de negende zaak verlaat door de elektrische deuren zie ik daarop de tekst: "Tot ziens bij ZEEMAN textiel Supers." Misschien wel ja, denk ik.

R E M K O   V A N   L E E U W E N

EEN VRIEND

Wees blij met kleine dingen,
Met een kleine bloem die bloeit.
Met de heldere regendroppen,
Met het vlindertje dat stoeit.
Met wat tederheid van een vriend,
Die met je lacht en met je grient.
Met de warme zonneschijn.
Wees blij met kleine dingen,
Die juist zo groot van betekenis kunnen zijn!

Een goede raad van een liefdevol meisje,
aan een ieder die zo veel van geld, roem,
en bezittingen houdt.

Marjo Emeis.

lieve **vijgeblad**ers,

Hoi! Mijn naam is Harry! Sommigen onder jullie kennen mij al van Apollo. Ik moet zeggen met veel bewondering las ik jullie lieve blad. Ik bekeek de verhalen en bezag de stijlen ervan. En toen schoot er een heldere flits doorheen mijn hoofd! Dat wil ik ook! Ik wil eigenlijk best ook eens iets schrijven!

Het is misschien eenmalig maar toch wilde ik een woordje schrijven! Ik heb natuurlijk eerst gevraagd of dat kon en ja hoor gelukkig mocht het! Toen heb ik zitten blokken wat? Wat is een leuk en goed onderwerp??? Toen wist ik het! Eureka! Ik schrijf iets (in dichtvorm) over wat mij bezighoudt! Bi-Seksualiteit. Hoewel ik vrijwel 80% homofiel geaard ben, houd 20% v. een vrouw! en daarover wil ik nu een gedicht schrijven, Misschien spreekt het jou aan? Het is getiteld Bi-Seksualiteit!

p Misschien want ik ben nog jong, vergis ik me als ik
L kijk diep in mijn ziel. Dan voel ik me wel homofiel
C maar toch?! Toch hou ik ook een klein beetje v.
O vrouwen en één in het bijzonder. En dat maakt me toch
- nog 80% homofiel!
U Ik houd van haar en zij houdt ook wel een beetje van
e mij! En ik vrij graag, maar met een jongen iets liever
D nog! Natuurlijk bestrijdt het, dat is U volle vrijheid!
D óók, men noemt zoiets bij naam nou "Bi-Seksualiteit"!

lieverds,

Dit was recht uit het hart. Het was mijn kleine bijdrage voor het vijgeblad. Ik hoop dat het geen verkeerde indrukken van mij wekt! Zoals u leest ben ik meer Homo als Bi! Misschien vond u het niet erg correct in uw blad! En toch moet het zo ook kunnen! Want ik kan mezelf niet veranderen, ik ben het ook niet van plan! Reageer gerust op het gedicht. dat zou leuk zijn! En onthoudt 80% homofiel is ook homofiel dus Apollo-lovers weest gerust, O.K? liefs en groetjes Harry.

lieve harry,

Dat van die 80 en 20% vind ik heel knap uitgedokterd. Men treft slechts zelden iemand die zo stellig en 'genau' zijn constituerende bestanddelen weet te percenteren, seksueel dus.

Wel heb ik kousen die voor 80% uit katoen en voor 20% uit polyamyde bestaan. Het zijn niet mijn meest geliefde sokken omdat ik mezelf verbeeld dat ik niet tegen kunststoffen kan, er jeuk of uitslag van krijg enzo. Meestal blijkt echter dat ik er heel goed tegen kan als ik het maar niet weet - dan gaat alles goed. Maar van dat ene paar kousen, die zeurkousen, weet ik het dus wel!

Je gedicht vind ik heel mooi. Ik denk niet dat ik een verkeerde indruk van je heb. Liefs,

Peter Zwaal (voor 8 promille heteroseksueel)

RAMPZALIG OPENHARTIG

Harry heeft het door. Nu jij nog! Het Vijgeblad is

Koele ironie

speels
literatuur in de marge
een ontdekking
Kunst & Cultuur
Zweetpoten

ONDOORGRONDELIJK

BON Ja, ik word
abonnee van het
Vijgeblad

Naam _____

Adres _____

Postcode _____

Woonplaats _____

Geboortedatum _____

Handtekening _____

PROGRAMMA

7 juni - EXTRA "THEMA" AVOND

Voorlichting geslachtziekten. Vragen over AIDS kun je ook op deze avond kwijt.

14 juni - Homovideo-festival er zullen deze avond op Apollo drie homofilms te zien zijn. Welke???? ...dat is een verrassing. (de eerste video begint om 20.30 uur)

28 juni - Zuidamerikaans salsafeest. Je waant je in een tropisch paradijs in plaats van op Apollo. Om 24.00 uur zal de LA BAMBA de gelederen nog eens extra verhitten.

ROZEWEEKROZEWEEKROZEWEEKROZEWEEKROZEWEEKROZEWEEK

Op de eerste dag van de roze week, en wel 22 juni a.s. organiseren het C.O.C.-rotterdam en Apollo een groot feest in het gebouw van het C.O.C. Coolsestraat 94 in Rotterdam.

Er zal deze avond een film te zien zijn (Grenzen in beweging), Tevens zal er een optreden zijn van de ons aller bekende tante Soes, playback met soundmixer.

Dit alles vangt aan om 22.00 uur. De gehele avond zal onze eigen Apollodisco het feest opluisteren.

Om 21.00 uur worden de deuren geopend.

De toegang voor C.O.C.- en Apolloleden bedraagt F 4,- voor niet-leden F 6,-.

Op 29 juni zal in Groningen de nationale homo-manifestatie. Dit jaar zal deze dag anders opgezet worden. in plaats een demonstratie zal er een manifestatie zijn. Dit houdt in dat de gehele stad gevuld zal zijn met activiteiten van potten en flikkers. De aard van deze activiteiten zal ver uiteen lopen.

De mogelijkheid bestaat om vanuit Rotterdam met de bus te gaan. Een retour à F30,- is te verkrijgen op het feest of op Apollo.

Voor meer informatie kun contact opnemen met ons C.O.C.-contactpersoon Roel de Kieft (tel. 010-167474).

HOMOVİDEO-FESTIVAL

Op het HOMOVİDEO-FESTIVAL zijn onder voorbe-
houd de volgende films te zien:

UNA GIORNATA PARTICOLARE

Over de verhouding tussen een huisvrouw en een
homosexuele buurman, zich afspelend tijdens het
Mussolinibewind in Italië. Fascisme, homo- en
vrouwenhaat.

Film van Ettore Scola uit 1977.

Starring: Sophia Loren en Marcello Mastroianni

COMING OUT

Lewis Duncan, een succesvol schrijver, leidt
een dubbelleven alhoewel hij wel een relatie
heeft. Wanneer Lewis een artikel schrijft in een
homotijdschrift gaan zijn ogen open. Waarom zou
hij zich voor zijn homo-zijn generen? Vanaf die
tijd verandert het leven van Lewis...

Een film van Carol Wiseman naar een verhaal van
James Andrew Hall.

HET GAAT WEL WEER OVER

Anne maakt een film over een lesbisch meisje,
dan wordt Anne verliefd op het meisje...

Een film van Agna Arens uit 1983.

Hierop volgend; EIGENLIJK HOOR IK NERGENS BIJ.

Een portret van Noor van Crewel Die verteld hoe
ze vanuit het geijkte patroon van trouwen en kin-
deren krijgen haar lesbische gevoelens ontdekt
en hoe ze dat in haar leven gestalte geeft.

- 5 juli - Wegens groot succes geprolongeerd: play-
backfestival. Tina Turner en Andre Hazes
hebben ons verzocht of ze asjeblijft voor
Apollo op mochten treden. Iuv overweegt
zelfs een hereniging voor deze gelegenheid.
- 26 juli - Pyamadisco.

STRIJD VERLOREN?

Helaas, maar ik heb de moed opgegeven. Na een jaar van voorlichtingstukjes schrijven, een hele minderheidsdag en thema-avonden organiseren, een windopwaaiende kontaktadvertentie plaatsen, een minderhedenwerkgroep oprichten en talloze gesprekken voeren met velen van jullie, is het nu voorbij.

Na een zeer inspannend jaar ben ik er dan eindelijk achter dat Apollo nog lang niet rijp is om iets verder te kijken dan het homo of lesbise in een mens.

Is al dat werk het afgelopen jaar dan voor niets geweest? Of maw heb ik de strijd verloren?

NEEN !!

Iedereen heeft er namelijk wel over nagedacht of er met iemand over gesproken. Iedereen is op één of andere wijze met de minderhedenstrijd geconfronteerd geweest. Alleen is de muur waartegen je stoot zo hard en dik, als je over iets anders begint als homo of lesbies, dat je er niet door heen komt. De mensen op Apollo zijn nog zo met hun eigen homo of lesbies zijn bezig dat iets anders direct voor vreemd en ongezond wordt afgedaan.

Het afgelopen jaar heb ik echter een hoop steun gehad van een aantal van jullie (wie dat zijn weten de mensen zelf wel) en die mensen wil ik dan ook bij deze bedanken.

Dan nu nog een paar mededelingen:

De minderheden groep blijft bestaan en mocht er iemand zijn die toch nog verder wil gaan met de strijd binnen Apollo dan kan hij/zij altijd aan mij informatie vragen over hoe je iets moet doen of bij welke mensen of instanties je voor bepaalde onderwerpen moet zijn. Je kunt mij dan bellen, schrijven of gewoon aanschieten op Apollo.

Ron Janssen
1e Wandeloorddwarstr. 12^b
3034 XV ROTTERDAM
tel. 010-126347

GNOMEN HOEVEN NIET TE REAGEREN

Zaterdagochtend, 11 uur. Slaperig loop ik de trap af om mijn krant te pakken. Voor de honderdste keer denk ik eraan om tapijt op de trap te leggen. Het is veel te koud, zo'n houten trap.

Peinzend buk ik me om de krant op te rapen. Een schreeuwende titel boven een artikel kondigt een zaterdag vol ergernis en verdriet aan, maar ik ben verslaafd, elke zaterdag lees ik de krant weer, van a tot z.

Boven zet ik thee en smeer 2 boterhammen. De kat drentelt om mijn benen, bedelend om een stukje kaas. Zoals altijd laat ik een plakje 'per ongeluk' vallen, 'om de kat niet te laten bedelen' denk ik dan. Wat kan een mens zich voor de gek houden. Ik strek me lang uit op de bank en pak de krant, die zalige, emoties opwekkende, dikke, vette, zaterdagkrant. Na een uur heb ik de belangrijkste dingen uitgeplozen, heb me kwaad zitten maken, bijna zitten huilen en hard zitten lachen. In 'Het vervolg'

staat iets interessants maar niet belangrijk, hier vlieg ik dus ook doorheen. Ik kijk een paar advertenties door waaruit blijkt dat ik maar beter kan blijven studeren. Ah, de rubriek 'mededelingen'. Wie is er jarig, zo, zo, 80 jaar geworden. En nu de crème de la crème, de huwelijks- en kennismakings-advertenties.

'Jonge man (homo) zoekt aantrekkelijke, vlotte en sportieve jongen (18-30 jaar). Gnomen hoeven niet te reageren....' 'Gevraagd: lieve weduwe voor....' WAT!!!
'Gnomen hoeven niet te reageren?' Ja hoor, mijn nieuwsgierigheid is gewekt...

'Ik ben een jongen van 19 jaar.....

Groeten,

Ruud

P.S. Wat is een Gnomen?'

Ziezo, envelop, postzegel en in de brievenbus. Heel de zondag en maandag probeer ik iets uit te voeren, maar het wil niet lukken..... Dinsdag. Ik hoor de brievenbus, hol naar beneden en pak de post. Zoals altijd stop ik de giroenveloppen onderop, alweer zoiets waarmee ik mezelf voor de gek hou. Ah, de reactie. Ik scheur de envelop open en verslind de brief.

'.....bedankt voor je ..... zou je graag willen ontmoeten.....

Groeten,

Sjors'

Geen woord over Gnomen. Ik besluit om te bellen want ik wil, nee moet weten wat een Gnoman is!!!

'Hallo, met Ruud...

...oké, tot dan, daag.'

Zaterdag, ik zit in de restauratie op C.S. een kopje koffie te drinken. Ik word uit mijn gedachten opgeschrikt door een jongeman. Hij gaat tegenover mij zitten. Ik kijk hem aandachtig aan. Zwart haar, leuk neusje, beetje brede mond, leuke kin, PAARSE OGEN!!! Ik moet me vastgrijpen om niet te vallen. 'Gnoman' dondert het door me heen. Ik weet opeens precies wat een gnoman is. Gelukkig verlaat ik deze wereld, een andere wereld in ....

Stomverbaasd kijk ik om me heen. Enkelt woestijn, enkelt een grote zanderige woestijn. En ik ben er helemaal alleen. 'Hm, een bos is aangener', denk ik en ik sta in een bos. Helemaal van de kaart leun ik tegen een boom maar de boom is geen boom maar een... ja, wat eigenlijk? Met een onprettig gevoel loop ik verder. Ik zie een krant liggen, raap hem op en mijn blik valt op een advertentie, rood omlind:

'Jongeman.....

.....Gnomen hoeven niet te reageren.'
Ja maar wat is een Gnoman?

'Ik ben een Gnoman.' Ik kijk naar de jongeman tegenover mij. Opvallend zijn de paarse ogen.

'Wat maakt jou Gnoman?'

'Niks, alleen dat ik het ben.'

'Ben ik ook Gnoman?'; vraag ik een beetje benauwd.

'Nee, anders had je toch niet gereageerd!'

Tegen deze logica kan ik niet op, ik berust me er maar in dat hij Gnoman is en ik een.....

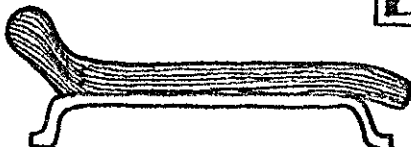
Ja, wat ben ik?

Ruud

who 's **HOT** and
who 's **NOT** * * * * *

dr. ferd.
zebrapad
analyseert

psychotherapeut

Ter kennismaking

De redactie van het Vijgeblad, geconfronteerd met een aanzwellende stroom gedichten en verhalen, heeft het idee geopperd dit bloemrijke proza en deze verbeeldingsvolle poëzie in het vervolg ook te mijner hand te stellen. Voor mijn onderzoek naar de gesublimeerde heteroseksuele natte dag-droom van overwegend (d.w.z. voor minstens 80%) homoseksuele jeugdigen, zo is mij gebleken, biedt dit materiaal rijke mogelijkheden. Het spreekt welhaast vanzelf dat zij die niet wensen dat hun verhaal of gedicht voor onderzoeksdoeleinden gebruikt wordt, dit in het vervolg kenbaar moeten maken. Hun wensen zullen door de redactie van het Vijgeblad, die ik zeer integer acht, gerespecteerd worden. De verhalen en gedichten die wél door mij geanalyseerd zullen worden, gaan voortaan vergezeld van een in begrijpelijke taal geschreven analyserapportje. Ik groet U allen vriendelijk, F.Z.

DRUKWERK

7 NR. 5
Juni 1986

PORT BETAALD
rotterdam

